

senere Udvalgets enstemmige Skøn ikke kan gøres noget som helst retligt Krav gældende fra Afgiftsydernes Side med Hensyn til Nedsættelsen af disse Afgifter. Naar det er Tilfældet, staar kun tilbage det Spørgsmaal, hvorvidt Staten af Billighedshensyn vil give Afkald paa en Del af de Ydelser, der med Rette tilkomme den, og ligeledes af Billighedshensyn vil gennemføre en Afløsning af det øvrige paa saa overordentligt lempelige Vilkaar for Afgiftsydernes, som det her sker.

Det er i Afgiftsydernes virkelige Interesse at tage mod dette Tilbud; snarere kunde det maaske omtvistet, hvorvidt det er rigtigt af Statsmyndighederne at gøre dette Tilbud og navnlig at bringe det økonomiske Offer, som her skal bringes i en Række af Aar. Jeg vil imidlertid hertil sige, at om jeg end paa ingen Maade kan indrømme, at der er gjort nogen Uret i strengere Forstand, er jeg, som jeg allerede før har udtalt, villig til at indrømme, at under de tidligere Samfundsforhold var den enkelte, og særlig den enkelte Bonde efter den Stilling, som Bondestanden den Gang indtog, ikke tilstrækkelig stærk til altid at hævde selv en berettiget Opfattelse overfor Statsmagten. Statsmagten var under de daværende Samfundsforhold uforholdsmæssig stærkere end den enkelte, og dette kan være og er til forskellige Tider blevet udnyttet. Det er Mindet om denne i Samfundsforholdene liggende Ubillighed og det Tryk, som til Tider har været øvet paa de paagældende Personer, og som har bragt dem til at indgaa paa Overenskomster, som i og for sig vare mindre fordelagtige, og som de, helt frit stillede, maaske ikke vilde være indgaaede paa, der bevirker, at den nuværende mere billigt tænkende Statsmyndighed bør bringe et Offer for at faa disse Forhold ud af Verden.

Jeg vil atter erindre om, at der ved dette Lovforslag ikke paalægges nogen større Byrder, end han allerede har. Derved, at de vedkommende yde det samme, som de ere kontraktmæssig forpligtede til, gøres der for deres Ejendoms Vedkommende Ende paa det hele Forhold i Løbet af en Aarrække. Statskassen har endda givet Afkald paa forskellige Ydelser baade af den ene og den anden Natur. Jeg glæder mig over, at Lovforslaget har fundet Tilslutning i Tinget; jeg haaber ogsaa, at det vil finde Tilslutning i det andet Ting, og anbefaler det hermed til fortsat Velvillie.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1—17 (se Tillæg A. Sp. 2655 ff.)

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov om Hærens Ordning Nr. 209 af 30. September 1909.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3005).

Sagen sattes under Forhandling.

Første Viceformand (J. C. Christensen): For at lette Forhandlingen vil jeg tillade, at man under Forhandlingen om denne Sag ogsaa kan omtale den næste paa Dagsordenen opførte Sag, nemlig Forslag til Lov om Ændring i Lov om Befæstningsanlæg Nr. 210 af 30. September 1909.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Slengerik): Naar jeg paa Medforslagsstilleres og egne Vegne skal anbefale de to Lovforslag — jeg tillader mig altsaa i Overensstemmelse med Formandens Udtalelse at omtale dem begge paa en Gang —, vil jeg begynde med at sige, at disse Lovforslag ikke maa betragtes som et Forsøg fra vor Side paa at omstyrte Forsvarslovene af 1909. Men lad mig samtidig sige, at der er selvfølgelig ingen, der kan være i Tvivl om, at hvis vi havde Magt til at omstyrte dem, vilde vi gøre det. Det ved jeg imidlertid, at vi ikke have, saa længe der sidder et Flertal som det, der i Øjeblikket sidder her i Tinget. Saa længe vi have en Regering som det Ministerium, der i Øjeblikket staar i Spidsen for Landets Styrelse, ere vi ganske paa det rene med, at det ikke kan lykkes os at omstyrte Forsvarslovene af 1909. De Lovforslag, vi her have forelagt, maa derimod opfattes som et velment Forsøg paa at gennemføre Besparelser og lette Byrder for Befolkningen, ved, at der udelades de Anlæg og Foranstaltninger af de